

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové, JUDr. Zdeňka Kühna, Mgr. Daniely Zemanové a Mgr. Bc. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **A. L.**, zastoupeného V. L., proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra** se sídlem Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7, proti rozhodnutí ze dne 14. 7. 2006, č. j. OAM-660/LE-PA03-PA03-2006, o udělení azylu, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 10. 1. 2007, č. j. 56 Az 237/2006 - 34,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 14. 7. 2006 zamítl žalovaný žalobcovu žádost o udělení azylu jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

Žalobu, kterou žalobce toto rozhodnutí napadl, zamítl Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 10. 1. 2007.

Žalobce podal proti rozsudku včasnou kasační stížnost, v níž mj. požádal o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Soud žalobce vyzval přípisem ze dne 12. 3. 2007, aby vyplnil potvrzení o majetkových a výdělkových poměrech a sdělil soudu, jak hradí své potřeby, pokud je ubytován v soukromí. Tento přípis, který žalobce převzal dne 17. 3. 2007, zůstal bez odezvy; soud proto zamítl návrh na ustanovení zástupce usnesením ze dne 10. 4. 2007. Současně žalobce vyzval, aby si pro řízení o kasační stížnosti zvolil advokáta, a poučil jej o tom, že pokud tak neučiní, bude jeho kasační stížnost odmítnuta. Zásilka obsahující toto usnesení byla uložena na poště bez předchozího pokusu o doručení, a žalobce si zásilku nepřevzal; jelikož však pro tento způsob doručení nebyly splněny zákonné podmínky, vrátil Nejvyšší správní soud již předloženou věc krajskému soudu k opětovnému doručení usnesení. O doručení se poté pokusila cizinecká policie, ovšem bezúspěšně.

Krajský soud nato ustanovil žalobci usnesením ze dne 9. 7. 2007 opatrovníci. Dne 21. 8. 2007 doručil žalobce krajskému soudu plnou moc, ve které pověřil svým zastupováním pana V. L. Krajský soud vyzval zástupce ke sdělení místa současného žalobcova pobytu; tato výzva však zůstala bez reakce, ačkolí soud uložil zástupci pořádkovou

pokutu. Poté se soud dne 29. 11. 2007 opětovně pokusil doručit žalobci na adresu evidovanou žalovaným i cizineckou policií; zásilka se vrátila s tím, že žalobce je na uvedené adrese neznámý. Poté soud předložil věc Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud nemohl o kasační stížnosti věcně jednat a řízení zastavil z následujících důvodů:

Podle § 33 písm. b) zákona o azylu, ve znění pozdějších předpisů, soud zastaví řízení, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany (žalobce). Právě tato nemožnost nastala v průběhu řízení o žalobcově kasační stížnosti. Po zahájení řízení o kasační stížnosti si žalobce pouze jednou převzal zásilku na adrese v soukromí; poté však již ani při opakovaných pokusech o doručení nebyl zastížen. Konečně při posledním pokusu dne 29. 11. 2007 vyšlo najevo, že i majiteli dané nemovitosti je žalobce neznám, ačkoli šlo o jedinou adresu, kterou žalobce sdělil žalovanému jako adresu pro doručování a kterou evidovala i cizinecká policie. Krajský soud tedy správně ustanovil žalobci jako osobě neznámého pobytu opatrovníka. Již v tomto okamžiku byly splněny podmínky pro zastavení řízení o kasační stížnosti podle § 33 písm. b) zákona o azylu; zastavení řízení ostatně bylo na místě i z toho důvodu, že žalobce se nezdržoval v místě hlášeného pobytu a jeho změnu soudu neoznámil [§ 33 písm. e) zákona o azylu]. Žalobce si zvolil i zástupce – obecného zmocněnce; ani ten ovšem soudu navzdory opakovaným výzvám nesdělil nic o žalobcově pobytu. Soud tak marně vyčerpal veškeré možnosti ke zjištění místa žalobcova pobytu.

Nejvyšší správní soud podotýká, že kasační stížnost by mohla být i odmítnuta pro nesplnění podmínky řízení spočívající v zastoupení advokátem na základě § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. užitého přiměřeně podle § 120 s. ř. s. V případě, jako je žalobcův, však je na místě upřednostnit postup podle § 33 zákona o azylu před uvedenými ustanoveními soudního řádu správního a řízení o kasační stížnosti zastavit.

Podmínka, podle níž musí být stěžovatel (jímž je v této věci žalobce) zastoupen advokátem, je v řízení o kasační stížnosti nezbytným předpokladem pro to, aby Nejvyšší správní soud jako kasační soud mohl o stížnosti jednat a rozhodnout. Pokud stěžovatel podá kasační stížnost, aniž by byl takto zastoupen, popřípadě aniž by takové zastoupení doložil, lze tento nedostatek odstranit tím, že si stěžovatel dodatečně advokáta zástupcem zvolí, popřípadě zastoupení doloží již existující plnou mocí, případně mu soud zástupce ustanoví k jeho žádosti. Je na krajském soudu, aby se postupem podle § 108 odst. 1 s. ř. s. pokusil nesplnění této podmínky řízení odstranit; jen pokud tato snaha bude bezvýsledná, je dán důvod k odmítnutí kasační stížnosti.

Pokud však v azylové věci nastane situace, kdy u stěžovatele, který je žadatelem o azyl, nelze zjistit místo jeho pobytu, je na soudu, aby řízení zastavil bez ohledu na to, zda kasační stížnost má veškeré zákonné náležitosti a zda jsou splněny všechny podmínky kasačního řízení, včetně povinného zastoupení advokátem, či nikoliv. Bylo by absurdní, aby se krajský soud prostřednictvím opatrovníka, ustanoveného stěžovateli jako osobě neznámého pobytu, pokoušel o odstranění nedostatku v povinném zastoupení, a poté, kdy bude stěžovatel advokátem zastoupen, kasační soud zastavil řízení o kasační stížnosti z důvodu neznámého pobytu stěžovatele. Je-li tedy v řízení postaveno najisto, že stěžovatel je osobou neznámého pobytu, je na místě řízení o kasační stížnosti zastavit, nikoli vyhrazovat takové rozhodnutí až pro případ, že nebudou shledány důvody pro odmítnutí kasační stížnosti.

Podobně je třeba nahlížet i na některé další důvody zastavení řízení podle § 33 zákona o azylu. Udělení státního občanství České republiky stěžovateli, úmrtí stěžovatele

či další podmínky podle § 33 zákona o azylu jsou totiž natolik významné, že jejich naplnění znamená faktickou nemožnost pokračovat v soudním přezkumu azylového řízení, resp. zmaření účelu zákona o azylu. I v případě, že by podmínka řízení spočívající v nezastoupení stěžovatele advokátem byla postupem soudu odstraněna, je tak neznámé místo pobytu stěžovatele zcela postačujícím důvodem pro zastavení řízení o kasační stížnosti; ostatně současné znění zákona o azylu ani další prostor pro jiné rozhodnutí soudu nevytváří.

Nejvyšší správní soud proto zastavil řízení o kasační stížnosti podle § 33 zákona o azylu a § 47 písm. c) s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. února 2008

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu